

Sygn. akt: I C 1309/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Świst

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2019 r. w G.

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki J. P. kwotę 7.357,15 zł (siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt siedem złotych piętnaście groszy) wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot :

- 6.957,15 zł od dnia 16 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- 400 zł od dnia 14 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki J. P. kwotę 3.119 zł (trzy tysiące sto dziewiętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Zasądza od powódki J. P. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 309 zł (trzysta dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

V. Nakazuje ściągnąć od powódki J. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 64,30 zł (sześćdziesiąt cztery złote trzydzieści groszy) tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa,

VI. Nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 313,91 zł (trzysta trzynaście złotych dziewięćdziesiąt jeden grosz) tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt: I C 1309/18

UZASADNIENIE

J. P. (powódka) wniosła pozew przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (pozwany) o zapłatę kwoty 8.8412,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 8.412,49 zł od dnia 26.09.2018 r. i od kwoty 400 zł od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania w związku ze szkodą komunikacyjną oraz zasądzenie kosztów procesu.

Na żadaną przez powódkę kwotę składała się kwota 8.412,49 zł jako różnicy pomiędzy kwotą dotychczas wypłaconą przez pozwanego tytułem odszkodowania, a kwotą 32.121,12 zł ustaloną na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej na zlecenie powódki oraz kwota 400 zł tytułem poniesionych kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, kwestionując przedstawioną przez powódkę wysokość szkody.

USTALENIA FAKTYCZNE

1. W dniu 25 sierpnia 2018 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...), stanowiący własność powódki. Sprawca kolizji miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym.

(okoliczności bezsporne)

2. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił wartość kosztów naprawy w pojeździe powódki na kwotę 22.537,83 zł i taką kwotę wypłacił powódce. Nie zgadzając się z wysokością wypłaconego odszkodowania powódka zleciła (...) Biuro Rzecznawstwa Motoryzacyjnego w G. sporządzenie kosztorysu naprawy pojazdu, który określił wartość tej naprawy na kwotę 11.764,93 zł. Za tą usługę powodowie zapłacili kwotę 430,50 zł. Powódka odwołała się od decyzji pozwanego, który dopłacił tytułem odszkodowania kwotę 1.170,80 zł, zaś w pozostałej części nie zmienił swojego stanowiska.

(okoliczności bezsporne oraz kalkulacja naprawy k. 15-21, faktura k. 22,

dowód wpłaty k.23)

3. Wartość należącego do powódki pojazdu w stanie nieuszkodzonym dnia 25 sierpnia 2018 r. wynosiła co najmniej 65.000 zł. Niezbędny i celowy koszt naprawy uszkodzeń w pojeździe marki A. (...) nr rej. (...) przy zastosowaniu stawek za prace blacharskie i mechaniczne w wysokości 135 zł/rbg i prace lakiernicze w wysokości 140 zł/rbg oraz przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych wynosi brutto: 30.665,78 zł w przypadku uwzględnienia wszystkich uszkodzeń.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego M. P. – k. 76-

111)

OCENA DOWODÓW

4. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów i dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego M. P.. W tej opinii biegły w sposób rzetelny i logiczny odpowiedział na pytania Sądu w zakresie wysokości szkody, wartości pojazdu oraz kosztów naprawienia jej. Opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dowody nie miały znaczenia dla ustalenia stanu sprawy.

ROZWAŻANIA PRAWNE

5. Podstawę odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela stanowią przepisy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia

odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Z treści art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r., poz. 392) wynika, iż w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie. Zakres tego odszkodowania określają przepisy art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 k.c. który stanowi, że co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jednocześnie z treści art. 361 § 2 k.c. wynika, iż naprawienie szkody obejmuje straty, które poniósł poszkodowany.

6. Między stronami nie było sporu ani co do okoliczności kolizji drogowej z dnia 25 sierpnia 2018 roku, winy kierowcy posiadającego obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń ani tego, że odpowiedzialność za szkodę ponosi pozwany w związku z zawartą ze sprawcą umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Nadto, należało mieć na uwadze, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany zakład ubezpieczeń przyjął co do zasady odpowiedzialność za poniesioną przez powódkę szkodę i przyznał jej odszkodowanie w wysokości 23.708,63 zł tytułem kosztów naprawy. Zatem, jedyną kwestią sporną pomiędzy stronami była wysokość szkody.

7. Ustalenia w zakresie dotyczącym wysokości szkody Sąd oparł na dowodzie z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. i uznał że koszty naprawy pojazdu i przywrócenie go do stanu poprzedniego wynoszą 30.665,78. zł. Powoduje to, że żądanie powódki częściowo przekracza wysokość kosztów obliczonych przez biegłego. Powódka z tytułu odszkodowania żądała kwoty 8.412,19 zł, zaś różnica między kosztami wyliczonymi przez biegłego a wypłacona przez pozwanego kwota odszkodowania wynosi 6.957,15 zł. Kalkulacja na której opierała się powódka jest mniejsza o 1.445,04 zł.

8. Zachodziły również podstawy do wliczenia poniesionych przez powódkę kosztów prywatnej ekspertyzy do należnego odszkodowania w kwocie 400 zł. Wskazać bowiem należy, że pozwany dysponował wszystkimi danymi niezbędnymi do oszacowania wysokości należnego świadczenia. Nie zachodziły zatem żadne przeszkody, aby ubezpieczyciel prawidłowo wyliczył wysokość odszkodowania, bez konieczności sporządzania dodatkowych wycen. Jednakże sporządzona przez pozwanego wycena była wadliwa i nie uwzględniająca realnych stawek robocizny stosowanych na rynku, co powoduje że była dotknięta błędami merytorycznymi prowadzącymi do zdecydowanego zaniżenia kwoty odszkodowania, zaś wycena przeprowadzona przez biegłego sądowego wskazuje na to, że powódce przysługiwać powinno odszkodowanie w kwocie wyższej niż ustalona przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela, nawet jeżeli w kwocie nieznacznie niższej do wskazanej przez prywatnego rzeczoznawcę. Sąd uznał, że koszt prywatnej ekspertyzy może być w tej sytuacji uwzględniony w odszkodowaniu. Po pierwsze, bez zlecenia tej wyceny powódka nie miała możliwości zweryfikowania wyceny ubezpieczyciela. Obiektywna potrzeba oraz celowość skorzystania z pomocy rzeczoznawcy w czytelny sposób wynika, zdaniem Sądu, z przebiegu postępowania likwidacyjnego i sądowego. Nie można czynić zarzutu powódce z tego, że postąpiła rozsądnie i ostrożnie, nie wdając się w spór z pozwanym zanim nie dysponowała fachowym potwierdzeniem, że jej stanowisko jest uzasadnione, zaś stanowisko pozwanego nie. Zachowanie powódki było w pełni racjonalne i słuszne. Jakkolwiek zatem istotnie konieczność opłacenia prywatnej wyceny nie wynikała bezpośrednio z kolizji drogowej, spowodowana była jednak samą postawą ubezpieczyciela, który odmówił powódce wypłaty należnego odszkodowania. Niewątpliwie zatem wydatek ten wynikał pośrednio z

faktu uszkodzenia pojazdu, stanowił bowiem skutek niesatysfakcjonującego dla powódki przebiegu postępowania likwidacyjnego. Co więcej wycena ta była bardzo zbliżona z wyceną biegłego powołanego na potrzeby niniejszego postępowania co powoduje, że pozwany akceptując stanowisko powodów mógł tych kosztów uniknąć.

9. Wobec powyższego Sąd w pkt I wyroku zasądził pod pozwanego kwotę 7.357,15 zł w skład której wchodzi kwoty 6.957,15 zł tytułem odszkodowania i 400 zł tytułem poniesionych kosztów kalkulacji naprawy. Ponadto – na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – Sąd zasądził od kwoty odszkodowania odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 16 września 2018 roku do dnia zapłaty – zgodnie z żądaniem powódki. Zważyć bowiem należało, że szkoda pozwanemu została zgłoszona już w sierpniu 2018 roku i roszczenie stało się wymagalne z upływem 30-dniowego terminu o jakim mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. Jednocześnie należy przyjąć, że pozwany jako profesjonalista dysponujący fachowym zespołem rzeczoznawców samochodowych oraz niezbędnymi środkami technicznymi był w stanie w powyższym terminie ustalić zakres szkody i wysokość należnego powodce odszkodowania. Również od kwoty 400 zł Sąd zasądził odsetki uznając, że od doręczenia odpisu pozwu pozwany pozostawał w opóźnieniu w zapłacie tej kwoty.

10. W pkt II wyroku Sąd oddalił powództwo co do kwoty 1.445,04 zł uznając co do tej kwoty powódka nie udowodniła wysokości swojego roszczenia.

11. O kosztach procesu Sąd orzekł w kolejnych punktach wyroku. Do rozliczenia tych kosztów Sąd przyjął, że powódka wygrała w 87%, zaś pozwany w 13%. I tak w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804), zasądzając od pozwanego kwotę 3.119 zł, stanowiącą 83% kwoty na którą składają się poniesione przez powódkę koszty: opłata sądowa od pozwu – 441 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika w stawce minimalnej – 1.800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 1.500 zł.

12. Od powódki na rzecz pozwanego Sąd zasądził kwotę 309 zł, która stanowi 13% z kwoty na którą składają się poniesione przez pozwanego : opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika w stawce minimalnej – 1.800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

13. Należne wynagrodzenie za sporządzoną opinię biegłego sądowego wraz z wydatkami stanowiło łączną kwotę 1.878,21 zł. Kwota 1.500 zł pokryta była z zaliczki wpłaconej przez powódkę, natomiast pozostała kwota w wysokości 378,21 zł przyznano biegłemu tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa, stąd też Sąd nakazał powodce i pozwanej uiścić w/w kwotę w stosownej proporcji w stosunku do przegranej w sporze tytułem brakujących kosztów sądowych w pkt IV i V wyroku.